

Sygn. akt VI Ka 670/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2012 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Waldemar Masłowski (spr.)

Sędziowie SO Barbara Żukowska

SO Andrzej Tekieli

Protokolant Anna Potaczek

po rozpoznaniu w dniu 18 grudnia 2012 r.

sprawy **J. R.**

oskarżonego z art. 68 § 1 kks

z powodu apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Zgorzelcu

z dnia 5 września 2012 r. sygn. akt IIK 1/12

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego J. R. w ten sposób, że uniewinnia go od przypisanego mu czynu, a kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa,

II. zarządza zwrot na rzecz J. R. dowodów rzeczowych w postaci zabezpieczonych papierosów.

UZASADNIENIE

J. R. został oskarżony o to, że w dniu 12.03.2011r. w S., będąc w posiadaniu wyrobów akcyzowych w postaci 5.924 paczek papierosów produkcji polskiej różnych marek z nieważnymi znakami akcyzy, nie dopełnił obowiązku sporządzenia spisu wyrobów akcyzowych i nie przedstawił tego spisu do potwierdzenia Naczelnikowi Urzędu Celnego w L.

tj. o czyn z art. 68 § 1 kks

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu wyrokiem z dnia 5 września 2012r. w sprawie sygn. akr IIK 1/12:

I. uznał oskarżonego J. R. za winnego czynu opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego przestępstwo skarbowe z art. 68 § 1 kks i za to, na podstawie wyżej cytowanego przepisu wymierzył oskarżonemu karę grzywny 10 stawek dziennych w kwotach po 70 zł. każda,

II. na podstawie art. 30 § 2 kks orzekł przepadek przedmiotów przestępstwa skarbowego wymienionych w protokole na karcie 3-6 akt i zarządził ich zniszczenie,

III. na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe i wymierzył mu opłatę w kwocie 70 zł.

Powyższy wyrok zaskarżył apelacją obrońca oskarżonego, zaskarżonemu orzeczeniu

zarzucając:

I. obrazę przepisów prawa materialnego w postaci art. 68 § 1 kks poprzez przyjęcie, iż J. R. w dniu 12.03.2011r. nie sporządził i nie przedłożył Naczelnikowi Urzędu Celnego w L. spisu wyrobów akcyzowych stanowiących przedmiot obrotu w ramach prowadzonej przez oskarżonego wspólnie z żoną działalności gospodarczej, podczas gdy zakwestionowany przez kontrolerów Urzędu Celnego towar w postaci papierosów różnych marek nie był przeznaczony do sprzedaży, wobec czego nie podlegał obowiązkowi ujęcia w spisie przedkładanym do potwierdzenia Naczelnikowi Urzędu Celnego, a co za tym idzie, w zachowaniu oskarżonego brak jest znamion czynu z art. 68 § 1 kks.

II. rażąco obrazę przepisów postępowania karnego, mającą wpływ na treść orzeczenia, w postaci art. 7 kpk w zw. z art. 92 kpk i art. 401 kpk, a polegającą na oparciu orzeczenia jedynie na części okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej, pominięciu liczącej się części dowodów na korzyść oskarżonego oraz oparciu poglądów Sądu co do istotnych okoliczności sprawy jedynie na domniemaniach nie popartych żadnymi materialnymi dowodami, a to na skutek:

a) przyjęcia poglądu, iż zeznania świadków H. D. i Z. M. mogą być podstawą ustaleń faktycznych w zakresie przeznaczenia handlowego papierosów ujawnionych u oskarżonego, podczas gdy osoby te w sposób zgodny i spójny zeznały, iż nie widziały aby zakwestionowane papierosy były komukolwiek sprzedawane lub chociażby oferowane do sprzedaży

b) przyjęcia nie popartego żadnymi dowodami materialnymi domniemania, iż papierosy ujawnione poza stoiskiem handlowym, na którym działalność prowadził oskarżony były przedmiotem sprzedaży i wprowadzania do obrotu przez J. R.,

c) odmówienia wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego oraz wspierającym je zeznaniom świadka I. R. argumentując to zainteresowaniem tych osób określonym zakończeniem postępowania, podczas gdy wyjaśnienia te i zeznania są zgodne, spójne i logiczne, co przemawia za ich wiarygodnością

d) pominięcia dowodów z pisemnych informacji producentów wyrobów tytoniowych: I.(...), J., P.(...) w kwestii przydatności do spożycia papierosów, które dowodzą, iż zabezpieczony u oskarżonego towar nie mógł być przedmiotem obrotu albowiem utracił przydatność do spożycia,

III. rażąco obrazę przepisów postępowania karnego w postaci art. 5 § 2 kpk poprzez uznanie oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, podczas gdy wobec braku jakiegokolwiek dowodu potwierdzającego, iż zabezpieczone u J. R. papierosy były przedmiotem obrotu handlowego zachodzi wątpliwość, co do wystąpienia tego towaru w obrocie, a co za tym idzie co do istnienia koniecznej przesłanki czynu z art. 68 § 1 kks, a wątpliwość ta winna być rozstrzygnięta na korzyść oskarżonego, podczas gdy Sąd postąpił odwrotnie.

IV. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku, mający istotny wpływ na treść orzeczenia, polegający na:

- przyjęciu, że papierosy ujawnione i zabezpieczone u oskarżonego J. R. były przedmiotem obrotu handlowego, w sytuacji gdy towar ten był wyłączony ze sprzedaży,

- przyjęciu, że zabezpieczony towar nadawał się do sprzedaży w celach konsumpcyjnych, podczas gdy z uwagi na upływ czasu utracił on przydatność do spożycia i nie mógł być przedmiotem obrotu handlowego,

a nadto

V. rażąco naruszenie prawa materialnego w postaci art. 68 § 1 kks, poprzez uznanie, iż J. R. naruszył ustawę karną, podczas gdy przepisy, którym miał uchybić oskarżony były wprowadzone w sposób sprzeczny z Konstytucją RP.

Stawiając powyższe zarzuty obrońca wniósł o:

1. uniewinnienie oskarżonego J. R. od zarzucanego mu czynu

lub

2. uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpatrzenia

oraz

3. obciążenie Skarbu Państwa kosztami postępowania odwoławczego.

Nadto, na podstawie art. 193 Konstytucji RP i art. 3 ustawy z dnia 01.08.1997r. o Trybunale Konstytucyjnym obrońca wniósł o zwrócenie się przez Sąd Okręgowy z pytaniem prawnym do Trybunału Konstytucyjnego – czy obowiązek wykupienia przez osoby zajmujące się sprzedażą wyrobów akcyzowych banderoli legalizacyjnej w związku z upływem czasu ważności dotychczasowych oznaczeń akcyzowych wszystkich posiadanych wyrobów akcyzowych po upływie ostatniego dnia miesiąca lutego roku następnego, nie stanowi formy dodatkowego, uzupełniającego opodatkowania z uwagi na charakter tego obowiązku, a jeśli tak, to czy w związku z określeniem wysokości tej opłaty w drodze Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 20.08.2010r. w sprawie oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy nie doszło do naruszenia art. 217 Konstytucji RP poprzez określenie stawki tego podatku w akcie niższego rzędu niż ustawa oraz poprzez podwójne, bądź wielokrotne opodatkowanie tego samego przedmiotu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja była zasadna w zakresie sformułowanego wniosku o uniewinnienie oskarżonego. Sąd Okręgowy rozpoznając apelację obrońcy oskarżonego stwierdził, iż zaskarżony wyrok dotknięty jest wadami, które nie zostały dostrzeżone w apelacji, a które musiały być uwzględnione przez Sąd Odwoławczy z urzędu, a uwzględniając kierunek apelacji – na korzyść oskarżonego – czyniły niemożliwym dokonywanie ustaleń na niekorzyść oskarżonego, a jedynie na jego korzyść. Dostrzeżone uchybienia powodowały, że zarzuty apelacji stawały się bezprzedmiotowymi.

Oskarżonemu w zaskarżonym wyroku przypisano dokonanie czynu zarzucanego aktem oskarżenia nie dokonując w nim żadnych modyfikacji w zakresie znamion zarzucanego przestępstwa. Tym samym przypisano oskarżonemu **posiadanie** wyrobów akcyzowych w postaci papierosów różnych marek z nieważnymi znakami akcyzy i nie dopełnienie obowiązku sporządzenia spisu tych wyrobów i nie przedstawienie tego spisu do potwierdzenia Naczelnikowi Urzędu Celnego w L.. Czyn ten zakwalifikowano z art. 68 § 1 kks. Tymczasem, jak wynika z dyspozycji art. 68 § 1 kks, obowiązki wskazane w opisie czynu dotyczą posiadacza, ale tylko i wyłącznie wyrobów akcyzowych, o ile występują one w obrocie. Zatem do znamion przestępstwa z art. 68 kks – w ogóle – należy wystąpienie wyrobów akcyzowych **w obrocie**. Znamienia tego nie zawierał czyn zarzucany, a tym samym nie zawierał czyn przypisany oskarżonemu. Stwierdzić należy, że samo posiadanie wyrobów akcyzowych nie nadkłada na posiadacza obowiązków, o których mowa była w zarzucie aktu oskarżenia. Jeszcze raz podkreślić należy, że obowiązki te nałożone są na posiadacza wyrobów akcyzowych, o ile wyroby te pozostają w obrocie. Prawdą jest, że Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku ustalił, że papierosy będące wyrobami akcyzowymi przeznaczone były do obrotu, ale ustalenia tego brak jest w samej treści wyroku, bowiem zarówno czyn zarzucany, jak i przypisany tego znamienia **wystąpienia w obrocie** nie zawierają. „Uzupełnienie” znamion przestępstwa w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, które jest przecież jedynie odzwierciedleniem sposobu rozumowania Sądu w czasie wydawania wyroku, nie zastępuje samej treści wyroku, a zatem **nie stanowi i nie może stanowić uzupełnienia** wyroku, a w szczególności znamion czynu przypisanego.

Mając na uwadze brak znamion przestępstwa w czynie przypisanym oskarżonemu zaskarżony wyrok, niezależnie od zarzutów podniesionych w apelacji, należało zmienić i uniewinnić oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu, a kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

Powodowało to też konieczność zarządzenia na podstawie art. 230 § 2 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks zwrotu papierosów objętych zarzutem, a zabezpieczonych w postępowaniu J. R..

ah